

РЕШЕНИЕ

№

гр. Хасково, 09.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Хасково, в открито заседание на петнадесети май през две хиляди и двадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ПЕНКА КОСТОВА

при секретаря Гургана Мазгалова, като разгледа докладваното от съдия Костова адм. дело №203 по описа за 2020 г. за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по постъпила жалба от "С.... груп" ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление:....., против Решение № 1012-26-53-1 от 12.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-Хасково, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-26-00707658/22.01.2020 г. на контролен орган при ТП на НОИ- Хасково.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Излагат се съображения, че никъде в законодателството не е указано, че договорите за управление следва да се впишат в Търговския регистър, за да породят права за управителите като осигурени лица. Сочи се, че согласно чл.7, ал.2 от ЗТР вписването в търговския регистър има декларативно действие и изключение от този принцип е налице само при наличие на изрична законова норма. Според жалбоподателката вписването на договора за управление в търговския регистър няма конститутивен ефект за съществуването на самия договор, респ. за осигуряване на управителя по реда на чл.4, ал.1, т.7 КСО. Предпоставка за осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 от КСО, според жалбоподателката е лицето да е сключило с осигурителя договор за управление и да е упражнявало този вид дейност, като посочените предпоставки в случая били налице. Предвид изложеното се моли съда да отмени обжалваното решение, потвърждаващо задължителни предписания № ЗД-1-26-00707658/22.01.2020 г. на контролен орган при ТП на НОИ-Хасково. Претендират се разноски.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ - Хасково, чрез упълномощен процесуален представител, взема становище за неоснователност на жалбата, като моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения са изложени в представени по делото писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

До Началник на отдел КПК при ТП на НОИ – Хасково с вх. № 1043-26-999/23.12.2019г. е постъпил сигнал от За ръководител по изплащане на обезщетенията и помощите с искане за извършване на проверка на осигурителя „Сантов груп“ ЕООД, гр. Хасково с ЕИК 204835890, относно това има ли право лицето .... да се осигурява от ЕИК 204835890, с вид осигурен 10, за да се прецени дали е право на парично обезщетение по представения от същото болничен лист.

За резултатите от извършената проверка е съставен констативен протокол №КП-5-26-00707656/22.01.2020г. от контролен орган на ТП на НОИ – Хасково, който с оглед събраните и анализирани доказателства е приел, че след като .... не е вписана, като управител в Търговския регистър това е достатъчно основание да се приеме, че по отношение на същата не е възникнало задължение за осигуряване като изпълнител по договор за управление и контрол по реда на чл.4, ал.1, т.7 от КСО. Поради това данните за осигуряване по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, подадени с код 10 за „Вид осигурен“ за периода 05.07.2019г. до 31.12.2019г., следва да бъдат заличен с декларация образец №1.

В последствие и с оглед резултата от извършената проверка на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО и чл.37, ал.1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизорна дейност от контролните органи на НОИ са издадени задължителни предписания № ЗД-1-26-00707658/22.01.2020г. от контролен орган в ТП на НОИ – Хасково. В посочения акт е прието, че на 05.07.2019г. Соня Ангелова Димоларева е сключила договор за управление с осигурителя „Сантов груп“ ЕООД, но въпреки това този факт не е достатъчен да породи основание за задължение за осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 от КСО, тъй като лицето не е придобило качеството управител на дружеството, поради това, че същото не е вписано като управител в Търговския регистър. На осигурителя е даден срок в 14 дни от получаване на задължителните предписания, да заличи с декларация образец №1 данните за осигуряване по чл.5, ал.4, т.1 от КСО с код 10 за „Вид осигурен“ за периода от 05.07.2019г. до 31.12.2019г., относно Соня Ангелова Димоларева.

Недоволна от издадените задължителни предписания Весела Сантова, в качеството и на едноличен собственик на „Сантов груп“ ЕООД е оспорила същите пред директора на ТП на НОИ – Хасково с жалба вх. № 1012-26-53/29.01.2020г.

С Решение № 1012-26-53-1/12.02.2020г. директора на ТП на НОИ – Хасково е отхвърлил жалбата, подадена от Весела Сантова, в качеството и на едноличен собственик на „Сантов груп“ ЕООД, против задължителни предписания № ЗД-1-26-00707658/22.01.2020г. на контролен орган на ТП на НОИ – Хасково.

В решението си административният орган е приел, че съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ТЗ решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. По силата на ал. 4 изборът и освобождаването на управителя имали действие от вписването им в търговския регистър. За вписване на името на управителя в търговския регистър се изисквало от него да представи нотариално заверено съгласие с

образец на подписа (чл. 141, ал. 3 от ТЗ). По силата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ овластяването и неговото заличаване имали действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. В този смисъл в чл.10, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е разписано, че невписаните обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

Посочил е, че цитираните разпоредби са с императивен характер и за да може да упражнява управленческите и представителните функции, разписани в чл. 141 от ТЗ, управителят трябвало да бъде вписан в търговския регистър. Вписването имало конститутивно действие по отношение на правоотношенията с трети за дружеството лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ и неговите органи, осъществяващи дейностите по ДОО. Фактът, че през посочения период Димоларева не е била вписана в Търговския регистър се установявало по безспорен начин. От направената справка в Търговския регистър, като управител на дружеството фигурирал единствено неговият едноличен собственик Весела Сантова, считано от 30.10.2017г. до момента на постановяване на административния акт.

Директора на ТП на НОИ – Хасково е заключил, че лице което не е избрано за управител по реда на ТЗ и не е вписано като такъв в ТР, не може да упражнява трудова дейност, включваща управленчески и представителни функции по отношение на трети лица и като правна последица да подлежи на осигуряване на основанието по чл.4, ал.1, т.7 от КСО.

Решението е връчено на Весела Сантова на 13.02.2020 г. с известие за доставяне ИД PS 6300 011ЕСМ 4. Жалбата до съда е подадена, чрез ТП на НОИ – Хасково, където е заведена с вх. №1012-26-53-2/25.02.2020 г.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспорения административен акт, включително пълномощно от 05.07.2019г. по силата, на което .... е упълномощена да представлява „Сантов груп“ ЕООД, Договор за управление от 05.07.2019г. сключен между „Сантов груп“ ЕООД, представлявано от Весела Сантова, в качеството и на едноличен собственик на капитала и Соня Ангелова Димоларева, както и извадка от регистъра на трудовите договори и от регистъра на осигурените лица за лицето Димоларева, в това число и допълнително представените ТРЗ – рекапитулация за лицето от счетоводството на „Сантов груп“ ЕООД и справка за подадени данни в НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на предвидения за това процесуален срок и от лице имащо правен интерес от оспорването, което налага извод за нейната допустимост.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт – решение на Директора на ТП на НОИ - Хасково и потвърдените с него задължителни предписания са постановени от материално компетентни органи на осигурителната администрация, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби.

По делото не се спори, че договорът за управление от 05.07.2019г. сключен между .... ЕООД и Соня Ангелова Димоларева и избирането и за управител на това търговско дружество не са вписани в Търговския регистър. Няма и спор, че за периода от 05.07.2019г. до 31.12.2019г. /посочен в задължителните предписания/, както и към настоящия момент Димоларева е изпълнявала функциите на управител на .... ЕООД по сключения договори за това и е изплащано възнаграждение. Основният спор между страните е дали невписването на тези обстоятелства в Търговския регистър са повлияли на съществуването на осигурителното правоотношение между осигурителя и Димоларева и дали същата е следвало да бъде осигурявана на основание чл.4, ал.1, т.7 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 КСО, и продължава до прекратяването ѝ. В случая .... е започнала да упражнява трудова дейност, но спора е дали тази дейност е такава по чл.4, ал.1, т.7 от КСО. Съгласно този текст от закона задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества, едноличните търговци, неперсонифицираните дружества, както и синдиците и ликвидаторите. Съгласно чл.141, ал.7 от ТЗ отношенията между дружеството и управителя се уреждат с договор за възлагане на управлението, който се сключва в писмена форма от името на дружеството чрез лице, оправомощено от общото събрание на съдружниците, или от едноличния собственик. В търговския регистър се вписва името на управителя, който представя нотариално заверено съгласие с образец на подписа (чл.141 ал.3 от ТЗ), като според чл.141, ал.6 от ТЗ овластяването на управителя и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им / в този смисъл Решение № 885/17.01.2012 г., постановено по адм. д. № 8667/2011 г. по описа на ВАС, VI отделение; Решение № 8546/14.06.2012 г. по адм. д. № 3980/2012 на Върховния административен съд; Решение № 6931 от 22.05.2014 г. по адм. д. № 1753/2014 на Върховния административен съд, Решение № 8356 от 07.07.2015 г. по адм. д. № 3056/2015 на Върховния административен съд; Решение №4730/01.04.2019г., постановено по адм. дело № 7441/2018 на Върховен административен съд; Решение №6667/22.05.2018г., постановено по адм. дело №4319/2017г. на Върховен административен съд и Решение №4730/01.04.2019г., постановено по адм. дело № 7441/2018г. на Върховен административен съд).

Съгласно общото правило изразено в чл.7, ал.2 Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на вписването в търговския регистър поначало е придадено декларативно действие и изключение от него е предвидено само по изрична повеля на закона. Това от своя страна означава, че в изчерпателно предвидените от законодателя случаи на вписването е предаден конститутивен ефект. Правновалидният за търговеца - ООД и неговите съдружници, респ. едноличен собственик момент на настъпване на подлежащите на вписване промени е моментът на постигане необходимото съгласие, формиращо волята

на общото събрание. От този момент подлежащото на вписване обстоятелство се счита възникнало по отношение на дружеството. В редки хипотези подлежащото на вписване обстоятелство възниква след вписването им в търговския регистър, като това вписване се явява непосредствен елемент от правопораждащия фактически състав - условие за настъпване на целената правна промяна. Такива са например обстоятелствата по чл.67, чл.140, ал.3 и чл.231 ал.3 от ТЗ (Решение № 111 от 5.02.2001 г. на ВКС по гр. д. № 1412/2000 г., V г. о.). Съгласно чл.140, ал.4 от ТЗ решенията на ОС (респективно едноличния собственик на капитала), касаещи промяна в капитала и персоналният състав на съдружниците, избора и освобождаването на управител, във вътрешните отношения между ООД и неговите съдружници пораждат незабавно действие, като предвидения в чл. 140, ал. 4 ТЗ конститутивен ефект на вписването им намира своето проявление само спрямо трети за същото лице. Това не означава, че на вписването в този случай се придава оповестително действие, а че конститутивният ефект касае крайния окончателен правен резултат, а не всички последици на така взетото решение. (Решение № 690 от 3.12.2008 г. на ВКС по т. д. № 349/2008 г., II о., ТК). В този смисъл правоотношението между управителя и търговското дружество възниква с избирането му и сключването на договора, но същото има действие спрямо трети лица от вписването му в ТР. Следователно вписването на договора с управителя в търговския регистър няма правопораждащ ефект за съществуването на самия договор, а само относно представителната власт на дружеството спрямо трети лица.

Доколкото хипотезата на чл.4 ал.1 т.7 от КСО обхваща специфични случаите на полагане на труд, то за преценката дали Димоларева е изпълнител по договор за управление е достатъчно да се установи, че такъв договор е сключен в предвидената от закона форма и същата е започнала упражняване на трудова дейност по него. По отношение на .... тези обстоятелства са установени от събраните по делото доказателства, осигурителните вноски са внесени, стажа е отразен в регистъра на осигурените лица, поради което трудовата дейност упражнявана по време на действие на договора за управление следва да се приеме за осигурителен стаж по смисъла на чл.9 ал.1 т.3 от КСО. Доколкото осигурителните правоотношения произтичат от сключения договор - чл.6 ал.3 от КСО, който като бе посочено по-горе е действаш между страните, то същите са отношения между осигурител и осигурен във връзка с положението труд, поради което е без значение, че възлагането на управлението не е произвело действия спрямо трети лица.

С оглед гореизложеното се налага извода, че като лице упражняващо трудова дейност в качеството ѝ на изпълнител по договор за управление и контрол на търговско дружество през периода за периода 05.07.2019 г. до 31.12.2019 г. вкл., ... е подлежала на задължително осигуряване за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. В декларация образец № 1 "Данни за осигуреното лице", подадена от дружеството като осигурител на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при

тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, законосъобразно за вид "осигурен" е попълнен код 10, отнасящ се за изпълнители по договори за управление и контрол на търговски дружества, на еднолични търговци, на неперсонифицирани дружества, както и синдици и ликвидатори.

Стигайки до различни фактически и правни изводи, административния орган е приложил неправилно материалния закон - отменително основание по чл.146 т.4 от АПК, поради което оспореният административен акт и потвърдените с него задължителни предписания, дадени от контролен орган при ТП на НОИ - Хасково следва да бъдат отменени.

При този изход на спора, на основание чл. 120, ал. 2 от КСО на жалбоподателя, се дължат извършените разноски по производството. Те са в общ размер на 400 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса и 350 лв. възнаграждение за един адвокат. Съда определя разноските в посочения размер, тъй като възражение за прекомерност на същите не е направено от ответника.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 3 от КСО, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1012-26-53-1/12.02.2020г. на директора на ТП на НОИ – Хасково и потвърдените с него задължителни предписания № ЗД-1-26-00707658/22.01.2020г. на контролен орган на ТП на НОИ – Хасково.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Хасково, да заплати на .... ЕООД, ЕИК 204835890, седалище и адрес на управление: .... сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: